

Esoterisk psykologi

Esoterisk psykologi er meget anderledes end alle andre psykologiske retninger. Mest af alt fordi den ikke er blevet til i kraft af almindeligt menneskeligt analytisk arbejde – men derimod via telepatisk samarbejde mellem den engelske Alice A. Bailey og den tibetanske mester, Djwhal Khul, også blot kaldet Tibetaneren, intet mindre end medlem af det åndelige Hierarki: planetens indre styre.

Samarbejdet mellem dem varede fra 1919 til 1949, i 30 år, ganske som de havde planlagt. Forfatter-skabet er kolossalt, og jeg vil i denne artikel alene beskæftige mig med de grundlæggende elementer inden for esoterisk psykologi, som udgør de to første bind af en enorm afhandling om De syv Stråler. Det tredje bind vedrører esoterisk astrologi, det fjerde esoterisk healing og det femte strålerne og indvielserne. Her er imidlertid tale om former for indvielse som regnes for at ligge over gennemsnits-aspirantens fatteevne, og jeg går ud fra, at det er af samme grund, at den ikke er oversat til dansk.

Hører man til dem, der har sat sig ind i Martinus kosmologi og finder hele verdenssynet deri logisk – men endnu iblandt kan have sine tvivl, fordi man jo ikke ved – og derfor ikke kan andet end at tro på, at det, der forekommer én logisk, vel også må være sandheden, ja, så er Bailey/Tibetaneren virkelig en nådegave at få fat i. For i den litteratur gives menneskeheden en viden, som, sammenlignet med Martinuskosmologien, forekommer én at måtte komme fra det samme videnshav, omend den strømmer op til menneskenes bevidsthed via to forskellige kilder. Af samme grund kan den også udelukkende styrke Martinuskosmologiens aktive principper.

Om sin egen viden sagde Martinus som bekendt, at den var identisk med den viden, Jesus talte om, når han sagde, at talsmanden den hellige ånd skulle komme og fortælle det hele, men at han vel at mærke ikke selv som person var denne, idet talsmanden den hellige ånd var en aforisme for en bevidsthedsform, som ville komme til menneskeheden på mange forskellige måder.

For at give et indtryk af Tibetanerens væsen, vil jeg gerne citere et lille uddrag af hans erklæring, som i øvrigt indleder alle hans bøger:

I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser overfor den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

Uselvisk tjeneste for menneskeheden er nøgleordene i Tibetanerens budskab. Og det er til mennesker, som allerede er nået dertil, at de anser en sådan tjeneste for at være det altoverskyggende formål med tilværelsen, at alle de vise bøger er skrevet.

Tre slags mennesker – og så overmennesker

Menneskeheden inddeles af Tibetaneren i tre lejre, hvoraf den første består af en gruppe, som voldsomt, aktivt og oprigtigt tager parti for visse grundlæggende og velkendte ideologier som fascist-nazist-grupper, den demokratiske gruppe og den kommunistiske gruppe. Her finder vi de hovedidéer, som de førende nationer i verden har forpligtet sig overfor, og som de, om nødvendigt, er rede til at kæmpe for.

Den anden består af de forholdsvist fjæle masser, som under de regimer, der repræsenterer de nævnte ideologier, lever, elsker og søger at forstå en smule af det, der sker med dem, og som passive og ofte på en uintelligent måde accepterer alt påtvungent, blot de kan spise, sove og forplante sig, og dagliglivet kan fortsætte som sædvanligt. Denne gruppe betragtes også som den store tunge møllesten om ledernes halse.

Den tredje er en hurtigtvoksende gruppe af mennesker, som er bevidst om de andre grupper, og som værdsætter den første gruppes idealisme og stræben og også erkender massernes hjælpeløshed. De er parat til at gøre alt for at hjælpe med til at genoprette ligevægten i verden, således at forståelse, samarbejde og enhed kan gøre sig gældende i en verdensomspændende målestok. Det er her mænd og kvinder af såkaldt god vilje, som er dem, hele forfatterskabet appellerer til, findes, og som har funktion som verdenstjenere.

Bag disse tre grupper står så imidlertid en anden gruppe, langt mindre, men åndeligt stærk, og den er sammensat af mennesker, som har til opgave bevidst at fremme Guds planer på jorden. Disse virker i kontakt med Planen og besidder stor viden om den almindelige tendens i den evolutionære drivkraft. Tibetaneren siger, at de leder verdens kræfter ind i de ønskede kanaler og får hjælp i deres bestræbelser af den nye gruppe af Verdenstjenere.

Planen

Alle disse har forpligtet sig til at oprette Guds rige på jorden, hvilket verden nu skulle være moden til, og hvis komme jo også alle de store religioner har forudsagt. Iflg. Tibetaneren kan intet standse dette riges fremkomst. Men vejen dertil kan gå over flere katastrofale og lidelsesfulde perioder (såsom krige) eller opnås snarligt på fredelig måde, alt afhængigt af, om vi giver os til at samarbejde med Hierarkiet, således at Planen, fremkomsten af det femte naturrige – også kaldet Guds rige på jorden, eller det rigtige menneskerige, sker fyldest eller ej.

Og at samarbejde med Planen bevidst lader sig naturligvis kun gøre, hvis man kender til den. Derfor er det, at oplysning om den er så nødvendig.

Dybest set er der måske ikke megen essentiel viden hos Tibetaneren, som ikke også findes hos Blavatsky i Den hemmelige lære; men hvor den hos hende er meget kryptisk, så er Tibetaneren utrolig klar, grundig og nem at forstå. Lige så fyldig i sin systematik som Martinus. Hvor Martinus betragter mennesket som værende sammensat af syv forskellige grundenergier, hvoraf én er latent og én overordnet, resten i hhv. tiltagende, kulmination eller aftagende i forskellig grad, udgår Tibetaneren fra syv former for kosmisk stråleenergi, som alle igen har understråler, således at det totale overblik over strålesystemet er temmelig omfattende.

Afgørende for forskellen på traditionel psykologi og esoterisk er imidlertid, at det netop er den del af mennesket, som har at gøre med det strålebestemte, sjælen eller selvet, den esoteriske beskæftiger sig med. De energier, som iflg. denne teori præger personlighederne og kommer til at udgøre menneskets natur, falder i tre grupper:

- (1) De energier, som vi kalder „ånden i mennesket“, men som iflg. Tibetaneren er en aldeles overfladisk og misvisende formulering, idet ånd er én, men i essentielle enheder kan ses og bemærkes som „punkter af ild“ eller „guddommelige gnister“. Gud som Tre i Een og den Ene i Tre. Menneskets ånd kommer i inkarnation, idet den følger emanationen fra én af disse tre kraftstrømme, som tilsammen danner en strøm, der udstråler fra det Allerhøjeste.
- (2) Disse energistrømme deler sig igen i tre hovedstrømme omend de forbliver én strøm. Disse deler sig atter i syv strømme, og således bringes de syv typer af sjæle ind i lyset. Det er disse 7, den esoteriske psykologi beskæftiger sig med.
- (3) De energier, som de tre opdeles i, således at de bliver 7, skaber igen de 49 typer af kraft, som udtrykker sig gennem alle former i de tre verdener og de fire naturriger. Det er:
 - a) Tre monadiske energigrupper, gennem hvilke den essentielle enhed udtrykker kvaliteterne vilje, kærlighed og intelligens;
 - b) Syv grupper af energier, som er det mellemed, hvorigennem de tre større grupper udtrykker de guddommelige kvaliteter, og

- c) 49 grupper af kræfter, som alle former reagerer overfor, og som udgør udtrykslegemet for de syv, som på hver deres side er refleksioner af de tre guddommelige kvaliteter.

Disse energistråler påvirker naturligvis i både makro-, mellem- og mikrokosmos.

Interessant, hvis man vil vide, hvor man selv befinder sig i dette strålehav, er det at vide, at vor jord slet ikke er én af de syv hellige planeter, og at vor rolle i den overordnede Plan således er af mindre betydning. For at forstå dette, er det nødvendigt at kende til stråleværdierne, som Tibetaneren tilbagefører til de oprindelige „syv bygmestre“, de psykiske entiteter, og som han giver navne, der, på det niveau vi befinder os, kan fremkalde associationer, der kommer rimeligt tæt på deres indholdsmæssige funktion.

- (1) Herren for magt eller vilje. Viljen består her af kærlighed, og magt anvendes som udtryk for guddommelig velsignelse. Som manifesteret legeme benytter han den planet, som Solen betragtes som esoterisk erstatning for. (Buddha).
- (2) Herren for kærlighed-visdom. Legemliggørelsen af ren kærlighed. Kristus. Planet: Jupiter.
- (3) Herren for aktiv intelligens. Planet: Saturn.
- (4) Herren for harmoni, skønhed og kunst.
- (5) Herren for konkret viden og videnskab.
- (6) Herren for hengivenhed og idealisme.
- (7) Herren for ceremoniel orden eller magi.

Af disse er

1. stråle ikke i manifestation
2. stråle i manifestation siden 1575 e. Kr.
3. stråle i manifestation siden 1425 e. Kr. (hvor bønnen Den store Invokation blev givet menneskeheden).
4. stråle vil langsomt komme i manifestation efter år 2025 e. Kr.
5. stråle i manifestation siden 1775 e. Kr.
6. stråle passerer hurtigt ud af manifestation – begyndte at tone bort år 1625 e. Kr.
7. stråle i manifestation siden år 1675 e. Kr.

Som det fremgår, er det kun 2., 3., 5. og 7. stråle, der nu er i manifestation. Forklaringen på, at vi alligevel finder mennesker i inkarnation på alle stråler, findes i, at stråler, som er ved at nærme sig eller tone bort, er i stand til at have deres egoer i manifestation. Vi har imidlertid ingen rene 1. stråletyper på planeten. De kan kun inkarnere på første understråle af den anden stråle, og andet ville også være en katastrofe, iflg. læren, da vor verden slet ikke rummer tilstrækkelig intelligens og kærlighed til at kunne afbalancere den dynamiske vilje fra et ego på tilintetgørelsens stråle.

Skal vi se på, hvor vi befinder os lige nu i dette strålesystem, må vi betragte os selv i en stor målestok. Og ligesom den menneskelige familie har relation til vor planets Logos, hvilket man kan udtrykke ved at sige, at den udgør dens hjerte og hjerne, således udgør summen af analoge evolutioner inden for hele solsystemet Sol-Logos' hjerte og hjerne. Intelligent aktivitet og kærlighed er iflg. Tibetaneren de fremtrædende kendetegn for en udviklet gudesøn, medens de lavere genspejlinger – såsom seksualitet og begær – kendetegner gennemsnitsmennesket og de uudviklede gudesønner.

Hermed er det op til hver enkelt at placere sig selv i udviklingsspiralen. Kendetegnende for den menneskelige familie som sådan er det dog, at den iflg. Hierarkiets viden om Planen, nu – ikke mindst for at

kunne være i harmoni med jordens udvikling – skal have energiaktiviteten løftet fra solar plexus (seksualitets- og egostyret følelse med angrebs- og modangrebsklima, had, fjendebilleder etc.) til hjertecentret. Og dette skyldes, at vi strålemæssigt er ved at skulle overgå fra 2. stråleindflydelse (Fisken) til 3. stråle (Vandbæreren), hvorved det i højere grad bliver et åndeligt (atma) plan, styret af aktiv intelligens, som vi skal befinde os på. Her vil udgangspunktet være hjertecentret (kærlighed-visdom) – orienterende sig mod strubecentret (intelligensen). De, som ikke er modne til dette spring, er det ikke – alene af den grund, at de endnu ikke har lidt nok – og dermed endnu ikke har forvandlet sig tilstrækkeligt via de stråle 2 funderede oplevelser.

Som det jo også fremgår af Martinuskosmologien, er vi ikke alene om at udvikle os fra dyremennesket til mennesket, til intelligensform og visdomsindehaver og gudægæst. Der er mange til at hjælpe hele tiden. Men afgørende for springet til næste stadie er iflg. Tibetaneren, at al personlig ambition må udelukkes, såvel som at springet kun kan foretages i kraft af en gruppeforening. Det betyder ikke, at man skal til at danne en forening. Nærmest tværtimod. Derimod, at man skal have øjnene åbne for, at den nye gruppe af verdenstjenere findes overalt – i alle politiske partier, alle religiøse retninger, i alle faggrupper og ideologiske strømninger – og at det er op til os at samarbejde og føle os forenede med enhver, som vi kan fornemme handler ud fra god vilje. Og hermed menes ikke god vilje i gammeldags forstand, hvor den kan være baseret på fanatisme eller stupid loyalitet over for forældede tankesnørende idéer, men derimod i et kosmologisk perspektiv, hvor den gode vilje kommer til udtryk via samarbejde med hvemsomhelst, nårsomhelst og hvorsomhelst for at få det bedst tænkelige ud af enhver situation, som skæbnen måtte have bragt én i.

Formuleringen „gruppeforening“ bygger således hovedsagelig på tanke-følelse, ikke overhovedet på noget så banalt som et medlemskort. Ikke desto mindre opfordres alle af god vilje til at yde sit til at tilvejebringe en gruppebestræbelse af en sådan betydning, at den på det rette tidspunkt og med sin tiltagende kraft vil fremkalde en så stærk magnetisk impuls, at den kan nå de store liv, der våger over menneskeheden og vor civilisation, og som arbejder gennem visdommens mestre og det samlede Hierarki. Denne gruppebestræbelse vil fremkalde en magnetisk impuls fra dem, der vil sammenføre de overskyggende velgørende kræfter ved hjælp af den aspirerende gruppe. Iflg. Tibetaneren vil der gennem disse gruppers koncentrerede anstrengelser i verden i dag kunne udløses lys, inspiration og åndelig åbenbaring i en sådan strøm af kraft, at den vil forårsage afgjorte forandringer i den menneskelige bevidsthed og forbedre tilstandene i denne nødlidende verden.

Bag kulisserne befinder grupperne af verdens aspiranter sig imidlertid iflg. Tibetaneren hele tiden, og der arbejder de i samklang med hinanden og Hierarkiet og holder på den måde bestandigt den kanal åben, hvorigennem den fornødne visdom, kærlighed og styrke kan strømme. Mange uden at ane det! Enhver, der intuitivt handler ud fra god vilje, også selvom de aldrig har fremsagt Den store Invokation, endsiges har hørt om den eller søgt kontakt med Hierarkiet og tilbudt verdenstjenerskab, samarbejder med det. Ofte ved alene rent praktisk at foretage den type foranstaltninger, som bidrager til at reducere kritik, domfældelse og had på jorden.

Med i betragtning bedes vi imidlertid om at tage følgende:

- (1) Lysets kræfter og Fredens Ånd, legemliggjorte væsener af uhyre stor gruppekraft.
- (2) Det planetariske hierarki.
- (3) Buddha.
- (4) Kristus
- (5) Den nye gruppe af verdenstjenere
- (6) Menneskeheden.

Hvad denne menneskehed angår, som vi jo så rigtigt ofte betragter som en tung møllesten om vor hals, bliver vi med jævne mellemrum bedt om at erindre, at der på sjælslivets plan overhovedet ikke består adskillelse, idet der ikke findes „min sjæl og din sjæl“. (Det er i øvrigt dét, meditationskurset *A Course in Miracles* har som formål at gøre mennesket bevidst om.) Ønsker vi således at bevæge os væk fra den dimension jorden er domineret af: egoisme og adskillelsetænkning, er den bedste måde at fejle på at tage afstand fra dem, der praktiserer den, hvorimod konstruktivt og uselvsk samarbejde med dem netop fører os fra den. Tanken: „Han er så egoistisk og barnagtig. Jeg vil ikke have noget med ham at gøre.“ får altså iflg. esoterisk psykologi egoismen og barnagtigheden til at tage til.

Der er dog også nogle psykologiske problemer forbundet med at befinde sig i sammenhænge, hvor angrebstanke og -følelser florerer, selvom man ikke selv er ophav til dem. I et yderst interessant afsnit om disciples og mystikers sygdomme pointeres det således, at det er af stor vigtighed for åndelige ledere ikke at være offentlige personer af den grund, at alene dét, at man er kendt som leder, uvægerligt gør én til objekt for en masse tanke- og følelsesenergier, hvorfor man også meget let kommer til at pådrage sig de sygdomme, som er følgevirkninger af overføringsprocesserne.

For at forstå, hvorledes disse overføringsprocesser kan finde sted, er det nødvendigt kort at skitsere de forskellige aspekter af menneskets energifelter, som iflg. Tibetaneren rummer:

- (1) det fysiske legeme;
- (2) det vitale eller æteriske legeme;
- (3) det astrale legeme;
- (4) det mentale legeme;
- (5) sjælslegemet eller den egoiske lotus.

Alle disse aspekter er i virkeligheden at betragte som porte ind til en større helhed, som den individuelle enhed er en del af, og formår at sætte mennesket i forbindelse med det guddommelige udtryk og den guddommelige manifestation på samme måde, som dets fem sanser bringer det i kontakt med den håndgribelige verden og sætter det i stand til at deltage i det almene liv.

Aspekterne er imidlertid knyttet til forskellige centre i vort legeme, som igen står i relation til strålerne, således at:

Første stråle	Magt eller vilje	Hovedcenter
Anden stråle	Kærlighed-visdom	Hjertecenter
Tredje stråle	Aktiv intelligens	Strubecenter
Fjerde stråle	Harmoni gennem konflikt	Ajnacenter
Femte stråle	Konkret viden	Sakralcenter
Sjette stråle	Hengivenhed	Solar plexus
Syvende stråle	Ceremoniel orden	Centret ved rygsøjlebasis.

Især når vi som ledere mediterer med andre, således at vi indgår som en del af en gruppe med en gruppeaura (og med dennes ud- og indånding og levende gruppekraft) udsætter vi os for sygdomme. Af grunde der har at gøre med, at energibevægelserne går fra solar plexus-centret og opad (hjerter/strube) i de fleste mennesker som arbejder med forædling af deres ego, opstår sygdommene specielt i åndedræts-systemet.

Den åndelige leder i en gruppe, eller gruppens centrale figur, er naturligvis den, som gruppeliv og -tanker drejer sig om, med alle de følger, det indebærer. Med ham står og falder jo det hele, og han bli-

ver således også gruppeofferet – den der betaler prisen for alle gruppens svagheder og „dræbes“ derfor også ofte af gruppen. Af samme grund peger Tibetaneren på, at Jesus i lige så høj grad dræbtes af sine venner, som af sine fjender. Da lederen nemlig oftest er højere udviklet end de øvrige, kan disse have svært ved at forstå ham, hvorfor de giver sig til at kritisere (udtalt eller udtalt) og dømme. Tibetaneren skriver, at man ved rene motiver, sand kærlighed og et stort mål af ubundethed vil kunne opleve, at de subtile legemer hos én vil kunne forblive immune, selv under hårdt angreb, men at de fysiske virkninger vil være tydelige, og hvor der findes en fysisk svaghed eller begrænsning – ja, der vil den projicerede gift lokaliseres.

Af samme grund er politiske ledere ofte kolossalt udsatte og må helst være 1. stråle mennesker, idet sådanne fra naturens hånd besidder „isolationens teknik“, og derfor lider mindre end mange andre. 2. stråle mennesker arbejder imidlertid ikke således, og kan heller ikke gøre det. De er derimod fra naturens hånd i stand til at absorbere og tiltrække magnetisk alt det i deres omgivelser, der ledes mod dem. Derfor måtte Kristus iflg. Tibetaneren også betale med sin død. Og der har vi måske også forklaringen på, at Martinus kunne mærke andre menneskers sygdomme – og sågar selv blev syg.

Af denne grund er det vigtigt for åndelige ledere at forsøge at leve så upåagtet som muligt, og, når man i perioder måtte føle symptomerne på gruppeoffer-syndromet, så trække sig tilbage i sig selv; når lejlighed gives tale sandhed i kærlighed, råder Tibetaneren, vægre sig ved at blive bitter over den smerte, gruppen forvolder, og i stilhed og kærlig påskønnelse vente til gruppemedlemmerne lærer samarbejdets lektie.

Den tid vil nemlig komme, påstår Tibetaneren. Intet kan standse dette riges fremkomst. Men vi kan hver og én bidrage til at forsinke det ved at nægte at samarbejde med de højere subtile energier.

Barbara Marx Hubbard opfordrer i sin nye bog *The Revelation* til kontakt og samarbejde mellem verdens aspiranter. Iflg. esoterisk psykologi er et sådant initiativ noget af det væsentligste for alle åndeligt orienterede af god vilje at støtte, idet vi dermed kan formå at danne en sjælsgruppe, som står i forbindelse med tilstrømningens åndelige kilde, således at loven om magnetisk impuls kan blive aktiv. Denne lov styrer samspillet, den vitale, men hidtil ikke erkendte kraft, mellem det fjerde menneskeriges sjæl, menneskeriget, og de tre undermenneskelige rigers sjæl og ligeledes de tre overmenneskelige rigers. Denne lov vil blive den bestemmende for hele menneskeheden, men ikke før størstedelen af menneskeheden forstår, hvad det vil sige at fungere som sjæl. Da vil menneskeheden imidlertid i lydighed over for denne lov virke som formidler af lys, energi og åndelig kraft til de undermenneskelige riger og vil udgøre en forbindelseskanal mellem „det der er over, og det der er under“.

Således er iflg. esoterisk psykologi vor høje bestemmelse. Og vi bedes direkte om at stille os til rådighed som gruppe af nye verdenstjenere, for at denne bestemmelse snart skal kunne nås.

Fra Hierarkiets side får vi at vide, at de gør alt hvad de kan for at vække os til højere kærlighedsbaseret åndelig bevidsthed. Og må man ikke tilstå, at Martinus, Ambres, Bailey, *A Course in Miracles* m.m.fl. kan siges at være udtryk herfor? Så er spørgsmålet bare, om vi vil lytte, for ikke at sige opgive vort ærekære ego til fordel for vor sjæl, som vi pr. definition jo sågar på mere end én måde deler med alle andre...